

Hvordan Gud besvarer bøn

"Jeg ønsker derfor, at mændene beder overalt, idet de løfter hellige hænder, uden vrede og tvivl."

1 Timoteus 2:8

Hvordan kan vi være sikre på, at Gud vil besvare vores bønner? Det er ikke nok, at vi bekræfter vores tro på bøn. Tusindvis af forældre har f.eks. troet på bøn og bedt Gud om at beskytte deres børn på slagmarken, blot for at få besked om, at de var blevet dræbt eller alvorligt såret. At bekræfte vores tro på bøn forklarer heller ikke, hvorfor en hel nation, når den beder om fred, ofte befinder sig i en hvirvelstrøm af krig.

På den anden side er der tusinder, som er ivrige efter at vidne om, at Gud har besvaret deres bønner om sikkerhed for deres børn. Andre vil vidne om den vidunderlige måde, hvorpå Gud har givet dem særlige velsignelser, som de bad om i bøn. Alene på baggrund af erfaring kan det derfor synes, at Gud besvarer nogles bønner, men ikke andres.

Dette er dog ikke i overensstemmelse med, hvad Skriften fortæller os om Gud. Bibelen siger, at han "ikke viser nogen partiskhed". (Apostlenes Gerninger 10:34). Der må altså være en god grund til, at Gud besvarer nogle bønner og ikke andre. Hvis vi kan finde den grund, kan det være med til at genoprette troen hos nogle, hvis bønner tilsyneladende er blevet ubesvarede.

Bøn er en meget vigtig fase i den kristne erfaring. Den praktiseres også i vid udstrækning af tilhængere af mange andre religioner. Ønsket om at bede er en anerkendelse af vores afhængighed af en højere magt og et udtryk for en erkendelse af, at vi har brug for hjælp fra en kilde uden for og visere end os selv. Gud er utvivlsomt tilfreds med det oprigtige ønske hos alle, der forsøger at kontakte ham i bøn, fordi det i det mindste i denne udstrækning er en anerkendelse af en højere suveræn magt.

Den næsten universelle trang til at bede skyldes det faktum, at det oprindelige menneske, Adam, blev skabt i Guds billede. (Første Mosebog 1:27). Som følge af menneskets fald i synd og død er det guddommelige billede i dets karakter blevet meget sløret og i mange tilfælde næsten udslettet. Alligevel er der stadig rester af det, og et af dets udtryk er trangten til at bede. Der kan også være millioner, som aldrig beder, men alligevel ofte føler at de burde, og har en følelse af skyld, fordi de ikke gør det.

Gud er tilfreds med bønnens ånd hos sine skabninger. Men hvorfor hører han nogle menneskers bønner, mens andre tilsyneladende ikke bliver hørt? Jesus antyder svaret på dette spørgsmål i sine iagttagelser af de bønner, som mange på hans tid fremsatte. De bad om at blive set og hørt af mennesker, forklarede Jesus, og troede, at Gud ville høre dem på grund af deres "megen tale". (Matthæus 6:5-7). På den måde bliver vi mindet om, at der er rigtige og forkerte holdninger til bøn samt rigtige og forkerte metoder. Mange, der beder, er måske oprigtige, men deres metode er upassende.

Skriften viser, at der er rigtige og forkerte ting at bede om. Apostlen Jakob skrev: "I beder og får ikke, fordi I beder forkert." (Jakob 4,3). Det er meget vigtigt at finde ud af, hvad vi har ret til at bede Gud om at give os i form af tjenester. Vi kan ikke forvente at bede Gud om ting, som blot vores fantasi dikterer, og få vores bønner besvaret.

Formålet med bøn

Der er et guddommeligt formål med bøn, og det er meget vigtigt, at vi holder os det for øje, hvis vi skal forstå, hvorfor nogle bønner ikke bliver besvaret. Gud har ikke designet bønnen som et middel til at finde ud af, hvordan han skal forvalte sine anliggender her på jorden. Han ønsker ikke, at vi skal fortælle ham, hvad

han skal gøre. Han har sine egne faste planer og formål, og hvis vi skal modtage hans velsignelses rigdomme, er det vigtigt, at vores bønner er i harmoni med disse. For at bruge Jakobs sprog beder vi "forkert", hvis vi beder Gud på en sådan måde, at vi giver ham vores egne ønsker til kende uden at søge hans vilje i vores liv.

I Skriften bliver vi gjort opmærksomme på forskellige former for bøn. Den vigtigste af disse er takkebønnen. (Salmernes Bog 92,1). Gud er utvivlsomt tilfreds, når hans skabninger anerkender ham som kilden til deres velsignelser og derfor løfter deres hjerter og stemmer op til ham i taksigelse.

Der findes tilbedelsesbønner, som anerkender de herlige egenskaber ved Skaberens karakter - hans visdom, hans retfærdighed, hans kærlighed og hans magt. Ønsket om at ære Gud og vise vores tilbedelse af hans karakter bør være motivet for en stor del af vores bøn. - Salme 29:1,2

Bønner om Guds barmhjertighed er også passende. Skriften opfordrer alle kristne til at søge guddommelig tilgivelse for deres synder ved hjælp af bøn. (1. Johannes 1,7-9). Paulus taler om dette som at gå "frimodigt til nådens trone" for at opnå barmhjertighed og finde nåde til at hjælpe i enhver nødsituation. - Hebræerbrevet 4:16

Så er der selvfølgelig bønnerne, som er anmodninger om bestemte velsignelser eller tjenester fra Herren. Det er dem, vi især beskæftiger os med i øjeblikket. Nogle beder om sundhed, enten for sig selv eller for andre. Nogle beder om rigdom. Nogle beder om beskyttelse, mens de er på rejse. Millioner beder om fred. Det er ofte sket, at borgere i lande, som er i krig med hinanden, beder om, at deres respektive hære vil sejre. Vi vil antage, at alle, der går til Gud i bøn, er oprigtige, og selvfølgelig beder de ham om de ting, som for dem synes at være de vigtigste på det pågældende tidspunkt. Men berettiger Bibelen os til at tro, at alle disse bønner vil blive besvaret i overensstemmelse med de fremsatte ønsker?

Det kan være, at Gud vil besvare en forældres bøn om deres barns sikkerhed på slagmarken. Det kan også være, at bønner om fred i en nation bliver besvaret. Hvis og når sådanne bønner besvares, betyder det blot, at det var i overensstemmelse med den guddommelige vilje at gøre det. Gud har en fast plan, i overensstemmelse med hvilken han er opmærksom på menneskeslægten. Den plan blev ikke lavet for at tilfredsstille hans menneskelige skabningers luner og ønsker, og ingen bøn vil ændre hans planer.

"Bøn ændrer tingene," siges det, men det ændrer ikke Guds planer. Gud ser ikke på os eller på nationerne for at finde ud af, hvilke ændringer han skal foretage for at skabe bedre forhold for os eller for verden i almindelighed. Hvor lidt tillid ville vi ikke have til en gud, hvis meninger kunne påvirkes eller planer ændres blot ved hjælp af menneskers veltalenhed eller overtalelse i deres bønner!

"Din vilje ske"

I deres bønner bør Guds folk have ønsket om, at hans vilje sker i alle deres oplevelser, øverst i deres sind og hjerte. Vi har et fremragende eksempel på dette i Jesu tilfælde. I Getsemane Have, da Mesteren stod over for anholdelse og død, "kom der angst og forfærdelse over ham, og han sagde til dem [sine disciple]: Mit hjerte er rede til at briste af sorg. ... Han gik lidt videre, faldt på sit ansigt i bøn og sagde: Min Fader, hvis det er muligt, så lad dette bæger gå mig forbi. Dog ikke som jeg vil, men som du vil." - Matthæus 26:38,39

Det var Guds vilje, at Jesus skulle lide ydmygelse og død som menneskenes forløser og frelser. Dette vigtige træk ved den guddommelige ordning var blevet forudsagt af de hellige profeter i det gamle testamente. Jesus ønskede frem for alt at få sin Faders vilje opfyldt, uanset hvad det betød for ham. Det bekræftede han senere, da han var ved at blive

August 2025

arresteret. Peter trak sit sværd for at beskytte sin Mester, som sagde til ham: "Læg dit sværd i skeden; det bærer, som min Fader har givet mig, vil jeg ikke drikke det?" - Johannes 18:10,11

Jesu efterfølgere har det privilegium at lide og dø sammen med ham. Paulus talte om at blive "korsfæstet med Kristus", og han skrev også: "Det er givet jer på Kristi vegne ikke blot at tro på ham, men også at lide for hans skyld." (Galaterne 2:20; Filipperne 1:29). Vi opfordres til at følge i Jesu fodspor, så vi ved, at det ikke er Guds vilje at skåne os for al modgang. Ligesom med Jesus bør vores største bekymring derfor være, at Herrens vilje må ske i vores dødelige kroppe. Herrens vilje kan være, at vi for en tid nyder visse jordiske velsignelser. Men vores bønner skal ikke handle om disse, men om at hans vilje må ske i alle livets erfaringer.

Jesus uddybede dette punkt, da han sagde til sine disciple, at så længe de blev i ham, og hans ord blev i dem, kunne de i bøn bede om alt, hvad de ønskede, og det ville blive givet dem. (Johannes 15:7). Det kan virke som en forsikring om, at vi har ret til at bede Gud om hvad som helst, vi måtte komme i tanke om og ønske os, men sådan er det ikke.

Læg mærke til den betingelse, som Mesteren knytter til dette udsagn: "Hvis I bliver i mig, og mine

ord bliver i jer." At blive i Kristus betyder at være et medlem af hans legeme, hvor han er vores hoved. (Kolossenserne 1:18). Det betyder, at hans tanker bliver vores tanker, og hans planer bliver vores planer. Hvis vores vilje således er blevet helt overgivet til Gud gennem Kristus, vil vi ikke have nogen egen vilje, og derfor vil vores bønner ikke være anmodninger om, hvad vi ønsker, men kun om de ting, der er i harmoni med vores hoveds vilje. Ved således at bede i harmoni med Herrens vilje kan vi være sikre på gunstige svar.

Dette er i harmoni med en anden udtalelse fra Jesus til sine disciple, hvor han informerer os om, at den himmelske Fader vil være glad for at give "Helligånden til dem, der beder ham". (Lukas 11:13). At være fyldt med Guds Ånd betyder, at hans tanker dominerer vores tænkning, og at vores liv er i overensstemmelse med disse tanker. Så vil vi ikke bede Gud om andre velsignelser end dem, han har lovet at give, og så vil der aldrig være nogen tvivl om, at vores bønner bliver besvaret.

"Dit rige komme"

Lukas 11:1 fortæller om disciplenes anmodning: "Herre, lær os at bede." Som svar på dette gav Jesus dem det, der nu er kendt som "Fadervor". I denne modelbøn får vi en vejledning i, hvad vi kan bede om.

En vigtig del af denne korte gennemgang af bønnen er den rette måde at henvende sig til Gud på: "Fadervor, du som er i himlene, helliget vorde dit navn." (vers 2). I Skriften kaldes Adam for en "Guds søn". (Lukas 3:23,38). Men da han syndede, mistede han sit sønneskab, blev fremmedgjort fra Gud og dømt til døden. Adams børn, hele menneskeheden, er ligeledes adskilt fra Gud, så de kan ikke tiltale ham som "vor Fader, som er i himlene". Dette er et privilegium, som udelukkende tilhører dem, der har omvendt sig fra deres synder, accepteret Jesus som deres personlige frelser og viet deres liv til Gud i fuld dedikation eller indvielse til at gøre hans vilje. De fremstilles som dem, der har modtaget Guds sønneånd og dermed er blevet hans børn. - Romerne 8:15; Galaterne 4:6

Som Guds børn vil de frem for alt ønske at ære deres Faders navn. I ord og handling vil deres holdning derfor altid være: "Helliget vorde dit navn." At hellige vores himmelske Faders navn indebærer, at når vi henvender os til ham i bøn, så gør vi det på den måde, som Jesus har beskrevet for os i Skriften. Han forklarede, at vores bønner skal fremsættes i hans navn. - Johannes 15:16

Det er der en grund til. Som medlemmer af den retfærdigt dømte race har vi ingen status ved den guddommelige trone undtagen gennem Jesus, vores

talsmand. (1. Johannes 2:1). I hans navn og gennem fortjenesten af hans udgydte blod er vi privilegerede til at gå "frimodigt" til nådens trone for at søge tilgivelse og alle de andre velsignelser, som vores kærlige himmelske Fader har lovet at give. (Hebræerbrevet 4:16). Hvis vi helliger hans navn, vil vi aldrig formaste os til at nærme os ham undtagen gennem Jesus.

Når vi følger eksemplet fra Fadervor, vil vores anmodninger ikke så meget være på vores egne vegne, som de vil være til velsignelse for andre. Det fremgår af den indledende bøn: "Komme dit rige. Din vilje ske på jorden, som den sker i himlen." (Matthæus 6,10; Lukas 11,2). Svaret på denne anmodning vil være et svar på meget, som folk har bedt om gennem århundreder. Dette svar vil tilfredsstille alle menneskers legitime ønsker. Det vil betyde fred, sundhed og evigt liv for alle, der retter sig efter de retfærdige love i Herrens rige.

De velsignelser, som menneskeheden længe efter, og som millioner beder om, var alle forudset af Gud og tilvejebragt gennem det rige, som han har lovet gennem alle sine profeter. I disse løfter finder vi mange detaljer om de velsignelser, som det vil garantere folket, inklusive genoprettelsen af livet for dem, der er døde. Gud har ikke været ligeglad med folkets lidelser, og han har heller ikke vendt det døve øre til deres råb om hjælp. Hans svar på deres August 2025

bønner, når det kommer til sin tid, vil overgå alt, hvad de nogensinde har turdet håbe på.

Tag f.eks. forældre, der beder for deres barns sikkerhed på slagmarken. Forældrene elsker deres barn, og intet kunne betyde mere for dem, end at det vender sikkert tilbage til familiens hjem. Men hvis barnet ikke vender tilbage, kan deres første tanke være, at Gud er ligeglad, at han ikke har medlidenhed. Hvor anderledes ville forældrene ikke føle det, hvis de kunne tro, at Gud har sørget for en hjemkomst, der er langt mere tilfredsstillende, end de nogensinde tænkte på, da de bad!

Hvor lidt ved en forælder ikke nogle gange om de vanskeligheder og lidelser, som deres barn kan blive sparet for ved at falde i søvn i døden. Når alt kommer til alt, er både forældrene og barnet medlemmer af en døende race, og forskellen mellem at dø på slagmarken og senere at dø af alderdom er kun et øjeblik sammenlignet med evighedens endeløse strækning. Det er ud fra dette synspunkt, at vi skal lære at se på emnet bøn og den måde, hvorpå Gud besvarer vores bønner.

Alene det, at vi beder til Gud, er en anerkendelse af vores tro på, at hans visdom, kraft og kærlighed langt overgår vores egen. Alligevel glemmer vi ofte dette og føler, at han ikke har æret vores bønner, fordi

han ikke har besvaret dem, som vi ville have gjort ved at bruge vores egne minimale evner. Længden af vores fordømte liv er meget kort. Vi bedømmer præstationer ud fra, om de når at blive modne eller ej inden for denne korte tid, som vi har kendskab til. Men vi bør ikke bedømme Guds gerninger ud fra dette synspunkt.

Skriften taler om Gud som værende "fra evighed til evighed". (Salme 41,13; 90,2). Han er ikke tvunget til at fuldføre nogen bestemt fase af sin plan inden for vores korte levetid, ikke engang hvis det har at gøre med vores individuelle anmodninger. Hvis vi bad til Gud i dag om nogle særlige velsignelser, som ville være i overensstemmelse med hans vilje, og svaret ikke kom før i morgen eller endda i overmorgen, ville vi ikke miste troen på ham, men glæde os, når svaret kom. Gud har også sine "morgendage". Hans dage måles ikke i timer, for de er tidsaldr, og i hans "i morgen"-tidsalder, den tusindårige periode i Kristi rige, vil alle de velsignelser, som verden med rette har længtes efter, og som millioner af mennesker har bedt Gud om, blive overøst med rigelige mængder af menneskehed. I anerkendelse af dette vil folket så svare: "Dette er vores Gud; vi har ventet på ham, ... vi vil glæde os og fryde os over hans frelse." - Esajas 25:9

"Som det er i himlen"

Vi har allerede lært, at Gud ikke vil besvare en bøn, som ikke er i overensstemmelse med hans vilje. I Fadervor er dette princip klart beskrevet. Den beder Gud om velsignelser over jordens folk - ikke nogen form for angiveligt gode ting, som de måtte ønske sig, men ting i harmoni med den guddommelige vilje: "Din vilje ske på jorden, som den sker i himlen." - Matthæus 6:10

Hvilken stor frihed han har givet os med hensyn til ting, der er i harmoni med hans vilje. Guds vilje sker i himlen, og det er hans hensigt, at den skal ske på jorden i samme grad. Vi kender naturligvis ikke alle de måder, hvorpå Guds vilje sker i himlen, men vi kan være rimeligt sikre på, at de onder, som nu findes på jorden, ikke plager livet for dem i det åndelige rige, som vi kalder himlen.

Krig er et af de store onder, som ikke er i harmoni med den guddommelige vilje. Derfor bør vi bede om fred. (Salme 122:6; Nahum 1:15). Vi kan faktisk ikke bede om, at Guds vilje må ske på jorden, som den er i himlen, uden at bede om fred. Vores bønner om fred bør være i overensstemmelse med Guds plan om at skabe fred, og det er hans plan for riget. (Ezekiel 37:21-28). Han har lovet at oprette et rige, at etablere en regering. Jesus vil være kongen i den regering.

"Regeringen vil være på hans skulder," skrev Esajas, og "der vil ikke være nogen ende på hans regerings og freds vækst." - Esajas 9:6,7

Der er ingen tvivl om, at Gud ser med sympati på menneskehedens længsel efter at afskaffe krig. Når den internationale spænding er på sit højeste, og krig synes uundgåelig, føler fromme mennesker på begge sider sig tvunget til at bede om fred. De uoverensstemmelser, der truer med at udløse krig, kan blive løst, eller de kan ikke, men vi ved, at der i sidste ende vil blive skabt universel og varig fred. Det vil ikke være, fordi nationerne endelig finder en brugbar formel for fred, men fordi "Fredsyrsten" vil overtage herredømmet på jorden. (Esajas 9:6). Så vil bønner "Komme dit rige" blive besvaret.

Kristi regering symboliseres i Skriften som "HERRENS bjerg". I Mika 4,1-4 læser vi, at den tid vil komme, hvor folket vil sige: "Lad os gå op til HERRENS bjerg og til Jakobs Guds hus; og han vil lære os om sine veje, og vi vil vandre på hans stier; for loven skal udgå fra Zion og HERRENS ord fra Jerusalem. Og han skal dømme blandt mange folk og irettesætte stærke nationer langt borte, og de skal slå deres sværd til plovskær og deres spyd til beskærerkroge; nation skal ikke løfte sværd mod nation, og de skal ikke lære krig mere. Men de skal sidde hver under sin vinstok og under sit figentræ, og

ingen skal gøre dem bange, for Hærskarers Herres mund har talt det."

Sikke et vidunderligt program for nedrustning! Det er Guds program, og når vi beder om fred og om, at nationerne skal nedruste, så lad os gøre det i forvisning om, at Gud vil høre, og at han vil besvare vores bønner i harmoni med sin vilje, som vil være gennem hans rige. "Han får krige til at ophøre," profeterede David. - Salmernes Bog 46:9

Del 2 i vores gennemgang af dette vigtige emne kommer i næste måneds udgave af magasinet *Daggry*. I den vil vi undersøge andre dele af Fadervor i detaljer. Vi vil også se nærmere på andre aspekter af Guds kommende rige på jorden, som ifølge Skriften vil velsigne alle mennesker og give svar på millioner af dybfølte bønner, som er blevet ytret gennem århundreder.